

Glasul

Grigore Vieru

Lui Nicolae Dabija
Mi-au căzut niște lacrimi
În sânge. De aceea
Sângele meu
Are gustul sărat.
A fost omorâtă
Mioara Baladei.
Pe urmele sângelui ei
Granița au tras.
Zadarnic avea
Glas năzdrăvan.
Pentru cine oare
Gura să nu-i mai tacă?!
Acum vor și pastorului
Viața să-i ia.
Pentru că a fost
Martorul crimei.
Chiar ceilalți doi frați ai mei
S-ar putea
Să nu mai vadă apusul de soare.
S-ar putea să plecăm
Cu toții.
Abia atunci vedea-veți
Că nu-s, că lipsesc,
Încălzindu-vă desperați
Pe reșoul sârmei ghimpate
Ceaiul răsăritean.
Abia atunci veți auzi
Înfricoșătorul glas
Al pustiului nemărginit.